

— Той знае да свири чудесно и на пиано, и на цигулка, каза сестричето. Дори може да съчинява пѣсни.

— Това е невъзможно!

— Ако не вѣрвате, елате у дома да ме послушате и ще се увѣрите, отговори едва чуто и състѣнение момченцето.

— Добре, ще дойда, съгласи се непознатиятъ.

Когато се върнаха отъ разходка, дветѣ деца разказаха на родителитѣ си това, що имъ се случи.

Вечерята непознатиятъ господинъ дойде у тѣхъ и малкото музикантче му изсвири една отъ своитѣ *композиции*. Господинътъ остана да се чуди, както на хубавото свирене, тѣй и на чудната *мелодия*.

— Вашето дете е истинско чудо, рече той, Азъ ще го заведа въ двореца и ще го представя на царя.

Родителитѣ му не се съгласиха. Тогова непознатиятъ посочи своя знакъ и тѣ съ очудване разбраха, че предъ тѣхъ стои самия царъ, който преоблеченъ като обикновенъ гражданинъ, бѣше дошелъ на разходка въ тѣхното градче.

Следъ нѣколко дни цѣлото семейство се пресели да живѣе въ столицата. Царътъ взе грижата да издържа не само малкия музикантъ, но и неговитѣ родители.

Когато даровитото момче почна да свири въ двореца, всички се напредварваха да го слушатъ.

Името на този малъкъ музикантипъ бѣше *Моцартъ*, който, докато стане на 12 години, се прочу вече като пръвъ музикантъ на него време.

Славата на Моцарта се носи и до днесъ.

Добромирк ..

